

Floare de om

Cristi Zancu

Floare de om

Mă ascuți în astă seară
Să mă mântui în cuvinte?
Aș pleca dintre cei vii
Printre munți și cele sfinte..

M-am născut zâmbind spre Tine
Cu un gând așa curat,
Trec cei șapte ani în floare
Viața mea s-a terminat.

Dacă-n trei decenii toate
Omul crește-n întuneric,
Pe pământ nu e dreptate!?!..
Orb de tânăr, om eteric.

Școala asta nu ajută
Să duc stelele în spate,
Cea a vieții greu plătește,
Asta-n lume-i nedreptate.

Ceasurile astea bat
Ca debilele-nainte,
Prost, măsoară ne-ncetat
Zilele dintre morminte.

Vine lumea peste mine
Să umbrească al Tău soare,
Să aducă numai vuiet,
Să mă calce în picioare.

Chiar și soarele răsare-n grabă
Astăzi ceasul nu mai stă,
A scăpat turbat din lesă
De-omu' prost, ce-l inventă.

Suntem toți, precum o floare
În grădina vieții Tale..
Zi-mi, de ce, ne lași grăbiți
Să ne pierdem din petale?
cz